

Sygn. akt V KZ 31/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 lipca 2022 r.,

w sprawie z zażalenia skazanego **A. S.**

na zarządzenie Z-cy Przewodniczącego V Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w P.

z dnia 27 maja 2022 r., sygn. akt V Ka [...],

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 13 maja 2022 r., sygn. akt V Ka [...],

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 27 maja 2022 r. odmówiono przyjęcia wniosku skazanego A. S. o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 13 maja 2022 r., sygn. akt V Ka [...], z uwagi na fakt, że został złożony po terminie, tj. w dniu 25 maja 2022 r.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany, który podniósł, że doszło do uchybienia terminu z powodu od niego niezależnych, albowiem przebywa w zakładzie karnym i nie ma możliwości zakupu znaczka pocztowego w terminie innym niż dzień, w którym jest realizowana tzw. wypiska na oddziale, w którym jest izolowany. Nadto, skazany podniósł, że administracja zakładu karnego odmówiła

mu możliwości wysłania listu bez znaczka, wobec czego nadał list w najbliższym możliwym terminie, kiedy miał już znaczek pocztowy. Skazany dodał także, że aby zrekompensować opóźnienie nadał list priorytetowy, aby przesyłka dotarła w możliwie najszybszym terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Jego uwzględnienie mogłoby nastąpić, gdyby skarżący trafnie podniósł, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, mogącym mieć wpływ na jego treść, względnie zostało oparte na błędnych ustaleniach faktycznych (art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k.). Tymczasem tego rodzaju zarzuty w zażaleniu nie zostały sformułowane.

Skazany nie kwestionował ustalenia, na którym zostało oparte zaskarżone zarządzenie, tj. tego, że wniosek o doręczenie mu wyroku Sądu Okręgowego z uzasadnieniem złożył po upływie ustawowego terminu. W tym stanie rzeczy powołany w zarządzeniu przepis art. 422 § 3 k.p.k. stanowiący, że prezes sądu odmawia przyjęcia m.in. wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku na piśmie złożonego po terminie, obligował do wydania zarządzenia o takiej treści, jak to będące przedmiotem zaskarżenia. Zastosowania tego przepisu skazany również nie kwestionował.

Podane przez niego powody uchybienia są bez znaczenia przy ocenie zasadności zaskarżonego zarządzenia; ewentualnie mogą zostać przytoczone w odrębnym wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku. Skazany powinien jednak mieć na uwadze, że zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k. wniosek o przywrócenie terminu powinien zostać zgłoszony w terminie 7 dni od daty ustania przeszkody, która uniemożliwiła dochowanie terminu. W tym aspekcie kwestia ewentualnego rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu pozostaje w procesowej kompetencji Sądu odwoławczego.

Na koniec celowe będzie wspomnieć, że do niekorzystnej dla siebie sytuacji, sygnalizowanej w zażaleniu, doprowadził sam skazany. Z akt sprawy wynika bowiem, że został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy odwoławczej przed Sądem Okręgowym w P., wyznaczonej na 13 maja 2022 r., na której to rozprawie został ogłoszony wyrok i udzielono stronom stosownego pouczenia. A. S. nie stawiał się na rozprawę, ani nie złożył wniosku o jego sprowadzenie z jednostki

penitencjarnej, jednak nieobecność oskarżonego na ogłoszeniu wyroku nie rodzi po stronie sądu obowiązku doręczenia mu czy to orzeczenia, czy też odrębnego pouczenia o treści art. 100 § 3 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k., także art. 524 § 1 k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2017 r., II KZ 4/17, baza orzeczeń Supremus).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[as]